

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma, Sive Avrea Armilla Bartholomæi Fvmi Placentini,
ordinis Prædicatorum, ac hæreticæ prauitatis Inquisitoris**

Fumo, Bartolomeo

Antverpiae, 1570

Acolytvs.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30427

quod iuste sibi debetur, contra illud. Exo. 23. Pauperis quoque non miseraberis in iudicio.

ACIDIA.

1 ACIDIA secundum Tho. secunda secundæ q. 35. a. 2. de ma. q. 9. a. 1. quoddam tedium operandi importat, mentem aggravans, & semper est peccatum, quia vel facit dolere de bono spirituali, de quo gaudendum est, vel de malo, sed immoderate. Et est spirituale vitium, quod facit tristari de bono diuino, de quo charitas gaudet. Et ex suo genere est mortale peccatum, quia secundum propriam rationem contrariatur charitati: secundum Th. ibi. a. 3. Si tamen in sola sensualitate consistat, & non pertingat usque ad rationis consensum, propter imperfectionem actus, erit veniale peccatum. Si autem peruenitur usque ad rationis consensum, est mortale. Et hoc est, quando ratio convertitur in fugam, horrorem, & detestationem boni diuini, carne contra spiritum omnino praualeante, & contrariatur præcepto de sanctificatione sabbati: secundum Tho. ibi supra.

2 ACIDIA mortalis est tunc, quando homo tristatur in his, quæ imminet faciendæ de necessitate propter Deum, & ad salutem animæ, & adest rationis consensus. Talis enim tristitia contrariatur delectationi, quæ sequitur Dei dilectionem, & consequenter charitati contrariatur. Quando ergo quis propter tale tedium dimittit ea, quæ sunt necessaria ad salutem, vel deducitur in aliquod mortale, ut puta, in desperationem, vel deliberat appetit mortem vel nunquam esse creatum, vel vult esse bestia, & huiusmodi, vel deliberat facere minimè, ea ad quæ tenetur ex præcepto, vel incurrit aliquam magnam infirmitatem, potes se iuuare, peccat mortaliter. Et nota, quod hoc peccatum communiter est mixtum cum alio, ut si nunc delibero propter acidiā non ire ad missam, est vnum peccatum mortale, & post non volo ire, est aliud peccatum omissionis, hæc secundum Tho. vbi supra, a. 3. de ma.

3 ACIDIA est vitium capitale: secundum Tho. secunda secundæ supra a. 4. cui Greg. sex filias assignat scilicet malitiam, quæ bonum detestatur, rancorem, pusillanimitatem, desperationem, torporem circa præcepta, euagationem mentis circa illicita, de quibus in suis locis dicemus. Qui de alterius prosperitate tristatur, eo quod videt talem prosperitatem nocere contra iustitiam alteri, non dicitur acidiosus, nisi talis tristitia ad eum graualet, ut negligeret faciendā, vel in malum aliquod laberetur.

ACOLYTUS.

1 ACOLYTORVM officium est præparare luminaria, & ipsa portare coram ministris altaris: ut in c. perle. 25. d. Huius tradit Episcopus candelabrum, dicens: Accipe candelabrum cum cereo, & scias te ad accendenda luminaria ecclesie mancipari. Accipit etiam vrceolum vacuum ab Archidiacono, dicente Episcopo, Accipe vrceolum ad effundendum vinum, & aquam in Eucharistiam sanguinis Christi. Et in datione vrceoli, imprimitur character: secundum Th. 4. sen. d. 24. q. 2. & circa ipsum est eius principalis actus.

2 ACOLYTUS est supremus ordo inter quatuor minores: secundum Tho. ibi. Acolytus etiam præparat vrceolos cum vino & aqua. Tho. supra, cuius principalior actus est in ministratio vrceoli, quam candelabri.

ACTIO.

1 ACTIONES à iure civili ortum habent: secundum Innocent. capitul. quæ in ecclesiis de constitut. quarum quædam dicuntur bonæ fidei: ut in c. cum venialis, de exceptio. quædam stricti iuris. institut. de actio. §. actionum. Quædam dicuntur actiones personales de quibus refert Gemi. capi. dispendia de rescript. libr. 6. adducens Franciscum Vercellen. quædam dicuntur reales. de quibus Gemi. vbi supra. Sed quoniam hæc materia ad forum contentiosum pertinet, propterea me non ultra extendo de huiusmodi.